

РЕШЕНИЕ

№ 1397

гр. Варна, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20233110201852 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Глобал Ритейл Холдинг“ ЕООД против наказателно постановление №03-2201318/ 11.01.2023г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Варна, с което на „Глобал Ритейл Холдинг“ ЕООД е наложено административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ“** в размер на 1500 лева на основание чл.416 ал.5, вр. чл.414, ал.1 от КТ за нарушение по чл.153 ал.3 от КТ.

Жалбоподателят счита НП за незаконосъобразно и моли за отмяната му.

В съдебно заседание редовно призован не се явява лично, но се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание представител се явява, оспорва жалбата и моли съда, да потвърди атакуваното НП.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършена проверка от служители на ДООИТ Варна, на обект магазин

„Паркмарт“ стопанисван от „Глобал Ритейл Холдинг“ ЕООД, находящ се в гр.Варна бул.“Княз Борис I“ №152 и било констатирано, че в обекта като касиер работи лицето А**** Т****. Проверяващите констатирани, че същата е положила труд в периода от 30.11.2022г. до 06.12.2022г. включително. В качеството си на работодател „Глобал Ритейл Холдинг“ ЕООД не е осигурил седмична почивка не по-малко от 24 часа на работника Т****. Нарушението било извършено на 06.12.2022г.

Горното било основание за съставяне на АУАН, който бил предявен на жалбоподателят и подписан от него с възражения. АНО въз основа на констатациите в АУАН издал срещу въззивника атакуваното НП, с което на дружеството била наложена на основание чл.416 ал.5 и чл.414 ал.1 от КТ имуществена санкция в размер на 1500 лв. за административно нарушение по чл. 153 ал.3 от КТ.

В хода на съдебното производство бе разпитана свид.Г. показания на която съдът кредитира като дадени безпристрастно и обективно. До разпит бе допусната свид. Т****. Същата твърди, че не помни точно кога е работила и почивала през процесния период. На въпроси на страните същата отговаря, че е почивала на 02.12.2022г. В тази връзка съдът не кредитира показанията на свидетелката, същите са вътрешно противоречиви и в противоречие със събраните писмени доказателства. Същата твърди, че се е ориентирала на коя дата е почивала през месец декември по изготвен график, но видно от представените и приети като писмени доказателства графици същата е работила на 02.12.2022г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по АНП, разпита на свидетелката в хода на съдебното производство и приложените писмени доказателства, които преценени в тяхната взаимно свързаност са логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на Дирекция " Инспекция по труда" гр.Варна .

В хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като

същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение също са били спазени изискванията на чл.42 от ЗАНН. Съдът намира, че при съставяне на акта не е допуснато твърдяното съществено нарушение на процесуалните правила, което да е основание за отмяна на наказателното постановление. По никакъв начин не е било нарушено правото на защита на жалбоподателят. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано.

Правилно административнонаказващия орган е приложил материалния закон, като е съотнесъл установените фактически констатации към хипотезата на правната норма. Видно от посочената за нарушена норма - При промяна на смените при сумирано изчисляване на работното време непрекъснатата седмична почивка може да бъде в по-малък размер от почивката по ал. 2, но не по-малък от 24 часа, в случаите когато действителната и техническата организация на работата в предприятието налагат това. От показанията на свидетелите и от писмените доказателства по делото/присъствени форми/ по безспорен и категоричен начин се установява, че жалбоподателят е извършил нарушение на трудовото законодателство след като не е осигурил непрекъснатата седмична почивка не по-малко от 24 часа на работника Такворян. Поради това съдът намира, че правилно наказващият орган е приел, че е било допуснато нарушение на посочените в постановлението разпоредбите на Кодекса на труда. От друга страна „Глобал Ритейл Холдинг“ ЕООД, представлявано от жалбоподателят безспорно има качеството „работодател“, тъй като се явява юридическо лице което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение.

Съгласно чл.414 ал.1 от КТ работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоб а . В настоящото административнонаказателно производство сме изправени пред хипотезата на търсене на обективна, безвиновна отговорност, тъй като предприятието на АД е лишено от воля и не може да се търси вина. Предвид гореизложеното съдът намира, че правилно АНО е определил субекта на нарушението и е

наложил наказание имуществена санкция на „Глобал Ритейл Холдинг“ ЕООД.

В тази връзка съдът не приема изложените възражения, че жалбоподателят като работодател нямал вина за извършеното нарушение. Съдът намира, че причините за неизпълнение на вмененото на жалбоподателя със закона задължение в случая са ирелевантни за делото. Вътрешната организация на работа в обекта е без значение в конкретния случай. Съдът намира, че като АД жалбоподателят е следвало да бъде запознат с разпоредбите на КТ и същият не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение.

Съдът намира, че случаят не е за маловажен. Необходимостта от непрекъсната седмична почивка на работника, не по-малко от 24 часа е приета от законодателя на базата на влиянието на трудовия процес върху човешкия организъм. Тази почивка е необходима на всеки работник, за да може да бъде възстановена работоспособността му. Съдът намира, че спазването на конкретната норма от трудовото законодателство е от изключително значение за опазване здравето на всеки един работник. Предвид гореизложеното съдът намира, че не може да се приеме, че конкретното нарушение е маловажно.

Съдът намира, че при определяне размера на наложеното наказание е взета предвид разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН, която визираща, че административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и в тази връзка са съобразени всички отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства. В случая е определено наказание е в минималния размер предвиден в закона. Съдът намира, че определената санкция е справедлива и ще изпълни целите на чл.12 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН следва на Дирекция “Инспекция по труда“ гр.Варна да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН.Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита

по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150лева. Производството по делото продължи в две съдебни заседания, с разпит на двама свидетели, не е с фактическа или правна сложност поради което следва да се присъди възнаграждение на минимума от 80лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №03-2201318/ 11.01.2023г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Варна, с което на „Глобал Ритейл Холдинг” ЕООД е наложено административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на 1500 лева на основание чл.416 ал.5, вр. чл.414, ал.1 от КТ за нарушение по чл.153 ал.3 от КТ.

ОСЪЖДА „Глобал Ритейл Холдинг” ЕООД да заплати Дирекция „Инспекция по труда“-Варна, сумата от 80 лева, представляваща направени разноски за юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____